

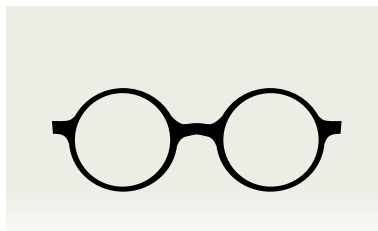
Geitenwollen sokkel

Niemand in Den Haag neemt Edje Nijpels iets kwalijk. Zijn schnabbeltje bij de DSB was een van zijn 73 baantjes. Zoals hij nu niet snapt waarom hij iets hoogs bij het ABP is, zo begreep hij toen niet waarom hij commissaris bij de DSB was.

Opeens zat hij er. Hij vond de vergaderingen altijd wel gezellig. Dirk was zo'n eenvoudige jongen met zijn blokjes kaas en bitterballen. De DSB was een beetje het FC Heerenveen van de banken. Geen spatie kapsones.

Hoe je aan zo'n baan komt? Ze noemen elkaar. Zo heeft Ed de naam van Robin weer laten vallen. Die zat financieel even niet lekker in zijn vel en voor hij het wist stond Wognum in zijn tomtom. Toen de chauffeur zei: „We gaan naar Dirk”, dacht hij in eerste instantie aan de supermarkt. **Robin mocht Frank de Grave opvolgen.**

Grappig dat Frank in Den Haag Robin ooit opvolgde als staatssecretaris. Kleine wereld noemen we dat. Frank was er door Dirk hoogstpersoonlijk uitgeflickerd. Scheringa vond de naam De Grave in het bestuur van een ten dode opgeschreven bank niet lekker klinken en daarbij stelde Frankie veel te bijdehante vragen. Zo viel het woord *oplichting* helemaal verkeerd bij Dirk, die zelf wel bepaalt wat fraude is. Een beetje god duldt geen advies. **En het lenen van meer dan 100 miljoen van zijn eigen bank voor zijn hobby's was een privékwestie waar die Frank gewoon niks mee te maken had.** Dirk vond hem helemaal een achterbakse gluiperd toen hij hoorde dat hij na zijn ontslag

alles bij Nout was gaan klikken. Of Dirk daarna bang was?

Als je in Nederland voor iemand niet bang hoeft te zijn is het voor Wellink.

Die had het in die tijd overigens veel te druk met de nasleep van die Ice Save-affaire, waar hij toen ook al zo magistraal en adequaat bovenop zat. **Nout, die zelfs de boekhouding van de plaatselijke tennisclub ooit in het honderd liet lopen, is al jaren het lachertje van de Nederlandse financiële wereld. Niemand neemt hem serieus. Vooral Gerrit windt hem om zijn flippervinger. Zalm zegt altijd: „Gewoon hard gaan lachen als Nout iets heeft voorgesteld, dan wordt hij vanzelf onzeker en daarna doen we lekker wat we willen!”** Toen Zalm doorhad dat het bij Dirk een redelijk criminele bende was heeft hij wat vriendjes gebeld en die hebben hem bij Bos getipt. Bij de ABN Amro krijgt hij ook betere bonussen. Bij Dirk kreeg hij principieel niet meer dan een seizoenkaart van AZ en wat tickets voor dat slaapverwekkende schaatsen.

Ondertussen is het voor iedereen

een geruststelling dat we door alle banken jarenlang even hard genaaid werden als door Dirk. Politie erop af? Is ingewikkeld. De AFM mag geen namen van de andere vijf oplichters noemen. Anders donderen ze allemaal om. Vanochtend onder het scheren zong Gerrit zachtjes: „Maar liever dat nog dan het bord voor je alleen maar Lakeman want daar word je alleen maar slechter van!”

Of Robin een goede financiële regeling getroffen heeft met Dirk? Wat denkt u zelf?

En nu onze held Dirk van zijn geitenwollen sokkel is gevallen? Nu gebeurt er niks. Edje, Robin en Gerrit zwijgen als De Grave. Dit alles onder het aloude motto: als je geschoren wordt moet je stil blijven zitten. Robin gaat over een tijdje zeggen dat hij binnenskamers wel degelijk gewaarschuwd heeft, maar dat hij verder geen openbare paniek wilde zaaien. Edje geeft binnenkort eerlijk toe dat hij nooit een stuk heeft gelezen, maar dat hij ook niet de indruk had dat dat van hem verwacht werd. Zalm wacht en lacht het onderzoek vrolijk af en weet als doorgewinterde politicus dat het geheugen van de mensen slecht is. Alzheimer is nationale kwaal nummer 1!

Deze week is in de schaduw van al het DSB-rumoer het burgemeesterschap van Tilburg vrijgekomen. Vreem is namelijk gestruikeld over onze nationale autist Adje. Ruud zweeg in het stadsbelang. Prima baan voor onze Robin dus. Of parkeren we Mariëtte daar?